

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 29. september 2020
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Joachim Slott Sørensen
Sagsnr.: 2020-0030-4658
Dok.: 1610714

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1727 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. september 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1727 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren bekræfte, at indsatte i landets fængsler har mulighed for at ringe til andre end de tilladte personer, Kriminalforsorgen er bekendt med, da de indsatte benytter sig af, at telefonerne hos modtageren kan blive viderestillet? I bekræftende fald, hvordan ser ministeren, at man kan komme dette problem til livs?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”1. Kriminalforsorgens opgave er at medvirke til at begrænse kriminalitet ved at fuldbyrde de straffe, som domstolene har fastsat. Straff fuldbyrdelsen sker ved at gennemføre den kontrol, der er nødvendig for at fuldbyrde straffen, og ved at støtte og motivere de dømte til at leve en tilværelse uden kriminalitet, jf. straffuldbyrdelseslovens § 3.

Kriminalforsorgen har i de senere år haft et særligt fokus på at styrke sikkerheden i fængslerne og forebygge ny kriminalitet bl.a. ved at identificere og hindre ulovlig kommunikation ind og ud af fængslerne. Der er således f.eks. taget en række initiativer mod indsmugling af mobiltelefoner og ulovlige genstande, som har medført et markant fald i antallet af indsmuglede telefoner. Indsattes muligheder for en kriminalitetsfri tilværelse efter løsladelsen hænger imidlertid nøje sammen med de pågældendes mulighed for under indsættelsen at kunne opretholde forbindelsen til omverdenen. Indsatte har derfor som udgangspunkt bl.a. mulighed for at komme på udgang fra fængslet samt ret til at modtage besøg i fængslet og at have brevveksling og telefonsamtaler med personer uden for fængslet.

2. Efter straffuldbyrdelseslovens § 57, stk. 1, har en indsat, i det omfang det er praktisk muligt, ret til at føre telefonsamtaler. Adgangen til at føre telefonsamtaler kan dog nægtes, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme, af hensyn til at forebygge kriminalitet eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen, jf. straffuldbyrdelseslovens § 57, stk. 2. Telefonsamtalen optages, påhøres eller aflyttes uden retskendelse i lukkede institutioner, medmindre dette ikke findes nødvendigt, jf. straffuldbyrdelseslovens § 57, stk. 3.

Telefonsamtaler til og fra en indsat, som af politiet skønnes at indtage en ledende eller koordinerende rolle i en gruppe af personer, som tilsammen står bag omfattende og alvorlig krimina-

litet, skal optages, påhøres eller aflyttes, medmindre det er åbenbart, at det ikke er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til at forebygge kriminalitet, jf. straffuldbyrdelseslovens § 57, stk. 4.

Endvidere skal telefonsamtaler til og fra en indsat, som er dømt for en af de forbrydelser, der er nævnt i straffelovens kapitel 12 eller 13, eller som kriminalforsorgen skønner at være radikaliseret, ekstremistisk eller i risiko for at blive det, optages, påhøres eller aflyttes, medmindre det er åbenbart, at det ikke er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme eller af hensyn til at forebygge kriminalitet, jf. straffuldbyrdelseslovens § 57, stk. 5.

Herudover følger det af varetægtsbekendtgørelsens § 72, at en varetægtsarrestant, hvis forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes, kan få tilladelse til at føre telefonsamtaler, i det omfang det er praktisk muligt. Politiet kan dog af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig dette, ligesom kriminalforsorgen kan nægte en varetægtsarrestant at føre telefonsamtaler, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn. Meddeles en varetægtsarrestant tilladelse til at føre telefonsamtaler, påhøres eller aflyttes disse uden retskendelse af kriminalforsorgen, medmindre dette ikke findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde.

3. Indsatte i åbne fængsler har adgang til at føre telefonsamtaler fra mønt- eller korttelefon eller lignede, ligesom indsatte kan få tilladelse til at installere egen telefon på eget opholdsrum. Herudover kan de indsatte ret til at føre telefonsamtaler gennemføres ved, at den indsatte lejer en fastmonteret mobiltelefon i eget opholdsrum.

Indsatte i lukkede fængsler kan, hvor de tekniske forudsætninger for at føre kontrol er til stede, få en generel tilladelse til at telefonere til 10 telefonindehavere, som forinden skal godkendes af kriminalforsorgen. Til brug for godkendelsen indhentes der oplysninger om telefonindehaveren i Det Centrale Kriminalregister. Telefonsamtalerne efter denne ordning, der foregår fra en telefon opsat på afdelingen, optages og kontrolleres efterfølgende stikprøvevis.

4. Direktoratet for Kriminalforsorgen er bekendt med, at telefoniordningen i de lukkede fængsler, jf. ovenfor under pkt. 3, i nogle situationer omgås eller forsøges omgået af de indsatte, således at den indsatte i forbindelse med telefonopkaldet taler med personer, som ikke er godkendt af kriminalforsorgen. Det kan f.eks. være tilfældet ved viderestilling af opkaldet, eller ved at en anden person får overladt telefonen, som der er ringet op til.

Med henblik på at imødegå, at den indsatte misbruger sin tilladelse til at telefonere, optages telefonsamtalerne, som kriminalforsorgen efterfølgende kontrollerer stikprøvevis. Hvis kriminalforsorgen konstaterer, at et telefonopkald viderestilles eller formålet misbruges, vil dette som udgangspunkt medføre, at den indsattes tilladelse til at ringe til den konkrete person inddrages, ligesom den indsatte ikendes en disciplinærstraf. Hvis der er indikationer for, at en indsat misbruger en tilladelse til at telefonere, vil dette som udgangspunkt blive undersøgt nærmere.

Kriminalforsorgen kan yderligere oplyse, at der ved aflytning af telefonsamtaler er særligt fokus på forhold, der er relateret til orden og sikkerhed i fængslet, f.eks. planlægning af vold mod personalet, indsmugling af ulovlige effekter, eller forhold relateret til ny kriminalitet.

Afslutningsvis skal det oplyses, at indsattes misbrug af privilegier er et af de områder, som har fokus i arbejdet med en styrket sikkerheds- og efterretningsorganisation i kriminalforsorgen.”

Jeg har noteret mig, at kriminalforsorgen er opmærksom på problemstillingen med omgåelse af reglerne for indsattes telefonsamtaler, og at denne søges imødegået ved bl.a. optagelse og gennemlytning af opkald, inddragelse af telefontilladelse og ikendelse af disciplinærstraf. Hertil kommer, at bl.a. denne problemstilling er i fokus i forbindelse med styrkelse af kriminalforsorgens sikkerheds- og efterretningsorganisation. Jeg kan på den baggrund henholde mig til direktoratets udtalelse.